

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Sobieszczańska

w sprawie **V.K.**

ukaranego za czyn stanowiący wykroczenie z art. 281 § 1 pkt 6a Kodeksu pracy
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 lipca 2023 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie

z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt V W 101/22,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu Szczecin - Centrum w Szczecinie do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 24 sierpnia 2022 r. (sygn. akt V W 101/22) V.K. został uznany winnym tego, że jako osoba działająca w imieniu pracodawcy D. Sp. z o.o. z siedzibą w S., al. [...] nie

zapobiegł zaginięciu dokumentów pracowniczych, a przez to naruszył obowiązek wynikający z art. 94 pkt 9 lit b) Kodeksu pracy tj. wykroczenia z art. 281 § 1 pkt 6a k.p., za które wymierzono mu karę 1000 złotych grzywny.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego orzeczenia kasację na korzyść ukaranego na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 117 § 1 i 2 k.p.k. i art. 139 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w. w zw. z art. 71 § 2 k.p.w. oraz art. 4 § 1 k.p.w., polegające na wadliwym uznaniu, że awizowane i niepodjęte w terminie zawiadomienie V.K. o terminie rozprawy głównej, wyznaczonej na dzień 24 sierpnia 2022 r., zostało mu prawidłowo doręczone i wystąpiły tym samym warunki do rozpoznania sprawy pod nieobecność wymienionego, podczas gdy korespondencję tę wysłano na adres, który nie został podany przez obwinionego, jak również nie został w żaden sposób zweryfikowany jako miejsce jego zamieszkania, a jednocześnie nie był ostatnim znanym adresem w kraju obwinionego w rozumieniu dyspozycji art. 38 § 2 k.p.w., co w konsekwencji skutkowało przeprowadzeniem postępowania pod jego nieobecność, z rażącym naruszeniem prawa do obrony, polegającym na uniemożliwieniu V.K. wzięcia udziału w rozprawie oraz poddania wydanego wyroku skazującego kontroli odwoławczej.”*

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Jak wynika z akt sprawy, na co zasadnie wskazał Prokurator Generalny wszelka korespondencja związana z kontrolą Państwowej Inspekcji Pracy była kierowana do siedziby spółki, której prezesem był obwiniony (D. Sp. z o.o. z siedzibą w S., al. [...]). Kierowana na ten adres korespondencja była odbierana oraz z tego też adresu obwiniony wysłał do Inspekcji pismo (k. 5). Z kolei we wniosku o ukaranie wskazano adres ul. [...]1, L., co do którego brak jakiegokolwiek wzmianki w dotychczasowej dokumentacji i korespondencji. Nie uzasadniono, dlaczego akurat ten adres (a nie siedziby spółki) miałby być właściwym

dla skutecznych doręczeń w sprawie. Zatem wbrew art. 38 § 2 k.p.w. nie był to ostatni znany adres w kraju, a co za tym idzie obwiniony nie został prawidłowo powiadomiony o czynności procesowej (art. 38 § 1 k.p.w. w zw. z art. 117 § 1 i § 2 k.p.k.). Rację ma Prokurator Generalny, że wadliwie zastosowano tryb wynikający z art. 38 § 1 k.p.w. w zw. z art. 139 § 1 k.p.k. Naruszono tym rażąco art. 4 § 1 k.p.w. Nieprawidłowe powiadomienie o rozprawie zawsze rodzi konieczność zaniechania przeprowadzenia rozprawy i wyjaśnienia przyczyn skutkujących wadliwością owego powiadomienia.

To naruszenie w sposób fundamentalny niweczy podstawowe prawo podsądnego wynikające z konstytucyjnie gwarantowanego prawa do obrony, tj. uprawnienie do osobistego stawiennictwa i prowadzenia własnej obrony w sposób bezpośredni przed sądem. Obwiniony może zrezygnować z tego, ale warunkiem formalnym dla uczynienia zadość podstawowym obowiązkom wymiaru sprawiedliwości w tym zakresie jest prawidłowe powiadomienie go o miejscu i czasie jego sprawy karnej. Tylko wówczas osoba może podjąć racjonalną decyzję co do własnego procesowego stanowiska. Tego niewątpliwie V.K. został niezasadnie pozbawiony.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

WZ

[f.n]